

Європейський Союз, НАТО та безпека Європи

10 та 11 липня у столиці Литви, Вільнюсі, проходить саміт НАТО.

Підтримка України стане головною темою для лідерів держав та урядів 31 країни-члена Альянсу. Єдність організації дозволила зупинити порушення Росією договорів та міжнародного порядку.

Однак найпотужнішого військового альянсу світу було б недостатньо самотужки, щоб протистояти агресії. Допомога від Європейського Союзу дозволила українській державі продовжувати функціонувати, а її народу - вистояти в конфлікті. Вона перевищує 75 мільярдів євро, що дорівнює обсягу допомоги Сполучених Штатів.

Ніколи раніше взаємодоповнюваність між двома організаціями не була такою очевидною.

Оборона Європи сьогодні здійснюється не європейцями, а НАТО.

Без НАТО російська армія сьогодні стояла б на кордонах Європейського Союзу, якому вона не припинила б загрозувати.

І від результату російської агресії багато в чому залежить стабільність та мир на континенті. Щоб відговорити Росію, Альянс повинен запропонувати Україні перспективу членства та реальні гарантії підтримки.

Без Європейського Союзу, цього разу одностайного, мужня Україна, ймовірно, не змогла б так успішно чинити опір.

Тепер справа за цими двома організаціями - прописати більш чітко майбутнє.

Якщо європейці хочуть здобути автономність та гарантувати свою безпеку, вони повинні, як цього вже давно вимагають їхні союзники, інвестувати більше коштів у свою оборону, та насамперед робити це спільно. Вони повинні не лише інвестувати в звичайні озброєння, але й подумати, чи здатні вони самі стримувати потенційного ядерного агресора. Це не послабить їхній союз з Америкою, яка спрямовує свої погляди та інтереси в основному в бік Тихоокеанського регіону.

Американці також повинні грати за правилами з Європою, яка поступово намагається взяти справу в свої руки. Зокрема, не використовувати потужне домінування в НАТО для продажу американського озброєння на шкоду європейській оборонній промисловості, яка потребує зміцнення. Вони знають, що можуть розраховувати на своїх європейських союзників у таборі демократій, і ніхто не уявляє, що конфлікт за участю Америки, наприклад, в Азії, не викличе залучення європейців на її бік.

Ця взаємодоповнюваність повинна зараз дозріти до того, щоб об'єднати надійні оборонні військові сили з більш потужною Європою в дипломатичному та політичному плані. Воєн у Грузії та Україні можна було б уникнути, якби Європа змогла стримати Росію. Після агресивної війни Росії в Україні, найімовірніше, настане нова ера, яку мають підготувати європейці.